

**MAGNI OPERIS || DE OMNI=||BVS GERMANIAE ||
EPISCOPATIBVS || EPITOMES:||**

CONTINENS ANNALES || Archiepiscopatus MOGVNTINI ac duodecim ||
alioru[m] Episcopatum, qui Moguntino Suffra=||ganeatus titulo subsunt:
Item BABEN=||BERGENSIS Episcopatus, ab || omni iugo Archiepiscopali ||
exempti.||

Brusch, Kaspar

Noribergae, 1549

VD16 B 8782

Decimvm Qvintvm, omnes Babenbergenses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64715)

CAPVT DECIMVM

quintum de Episcopatu Babenbergensi nobilissimo ac omnibus eius gubernatoribus ac præfulibus,

BABENBERGENSIS Episcopatus longe amœnissimus ac nobilissimus, ad Pegnesum & Moenum, non incelebres amnes, in Francia orientali situs: fundatus & institutus est anno incarnationis uerbi 1007 ab Imperatore Henrico II. Bauarorum & Saxonie duce, quem propter summam uitæ integritatem Sancti cognomento Ecclesia honorauit: ab eius item honestissima coniuge, Diua Chunigunde Rheni Palatinissa Sigefridi filia laudatissima Imperatrice: quæ æternam cum marito pudicitiam & castitatem legitur conseruasse. Ab his ipsis Diuis, fundatore Henrico & fundatrice Chunigunde, inchoatum est etiam ac liberalissime donatum Magnificum Montis monachorum cœnobium ordinis ac professionis Diui Benedicti in uicino ac longe amœnissimo colle situm: Sancti item Stephani Canonorum amplissimum collegium. Subdidit huic Episcopatu Diuus Henricus Imperator multa preclara & amplissima monasteria: multos item amplissimos comitatus, quorum gubernatores

Hh 4 feuda

CATALOGVS EPISCOP.

feuda sua à Babēbergēsi Episcopo petere tenentur. Fecit item immunem ab omni iugo Archiepiscopali : ita ut in omnibus causis ac processibus non aliter quàm Archiepiscopus aliquis in sua Diocesi procedere soleat antistes Babenbergius. Donauit eandem suam Ecclesiam plurimis sanctorum reliquijs : & mortuorum diuorum integris corporibus, imprimis uero uexillo fortissimi equitis S. Georgij, quod semper summa ueneratione in maximis Imperij bellis ab Imperatoribus, Regibus ac principibus Germaniæ cultum, & in summo precio est habitum. Constituit amplius D. Henricus Imperator, ut seculares quatuor sacri Romani Imperij Electores, feuda Electoratus ab huius Ecclesiæ Pontifice, ut Vasalli à suo Directo Domino petere & accipere necesse habeant. Quod insigne & longe amplissimum prouilegium uulgo Sericatum Diuæ Chuni Gundis filium appellant, quo laudatissima Imperatrix, uera Ecclesiæ nutrix, Babenbergensem suam Diocesin & Ecclesiam uoluit esse, quasi fortissimo muro, & inexpugnabili propugnaculo cõmunitam. Super hæc omnia beneficia etiam hoc adiecerunt : Dederunt Ecclesiæ Babenbergensi insignem prouinciam ac ditiosam in Charinthia sitam, arces uidelicet, oppida & pagos. Eius prouinciæ feudis & regalibus à Romano Imp. inuestiri solet. Huius amplissimi Episcopatus gubernatores, Præsules ac summi antistites fuerunt ad hoc nostrum usq; sæculū: quos hîc breuiter subiunximus.

Ebre

1. EBERhardus pius & relligiosus uir, eligitur primus Episcopus Babenbergensis Ecclesie anno Domini 1007 à S. Henrico II. Imp. Aug. eiusq; coniuge Diua Kunigunde. Præfuit is fideliter ac laudatissime annis triginta quinq;. Decessit ex hac lachrymarũ ualle, anno Christi 1042, decima tertia Augusti. Sub huius gubernatione construitur & fundatur anno domini 1009 ab iisdem Sanctis fundatoribus Ecclesie Babergensis Benedictinum monasteriũ Montis monachorum, cui Imperator præfecit primum Abbatem Rapathonem, anno domini 1015. Sub eiusdem gubernatione, habita sunt anno domini 1020 amplissima comitia Babenbergæ ab Imperatore Henrico secundo: in quibus consecrari fecit Imperator constructam & suis sumptibus ex ædificatam magnificentissimam summam urbis Basilicam à Pontifice Maximo Benedicto octauo: quod factum est præsentibus omnibus totius imperij statibus. In ea Basilica Cathedrali, postea magnifico Mausoleo depositus est post fata, Imperator Henricus cum S. Kunigunde thori consorte. Id sepulchriũ Augustissimũ & ferreis cancellis pulcherrime cõmunitum in media ferè Ecclesia, hodie adhuc summa omnium hominum reuerentia inuisitur.

2. SVIDEGERVS alijs Suiggerus, & iterum alijs Sindegerus, Saxo S. Henrici Imperatoris Cancellarius, uir eximia doctrina, sapientia & uirtute præditus: constituitur secundus Episcopus Ecclesie

H h 5 Bam

CATALOGVS EPISCOP.

Babenbergensis, anno domini 1042. Præfuit summa cū laude annis quatuor. Et cum eodem tempore grauissimum esset Schisma in Ecclesia Romana, cui simul præerant tres pontifices capitalibus odijs inter sese dissidentes & concertantes: ex authoratis istis tribus, & è Roma eiectis omnibus, Hic Suidegerus Episcopus Babenbergensis, ab Imperatore Henrico Nigro, summo pontificatui et Ecclesiæ Romanæ præficitur, anno incarnati uerbi 1047. Sedit is Romæ mensibus nouem tantum, non iam amplius Suidegerus, sed Clemens secundus appellatus, obiit anno 1048 non sine suspitione porrecti ueneni. Reuehitur honorifica pompa funebri Babenbergam, & ibi in summæ Basilicæ principali choro, honorificentissime sepelitur. Dedit Ecclesiæ suæ Babenbergensi magnificum Priuilegium, quod magno operi nostro inseretur.

3. HARDOVIDVS alibi Hezelinus & Hæzechinus dictus: ex Imperatoris Henrici tertij Cancellario, tertius antistes Ecclesiæ Bambergensi præficitur à domino suo Imperatore, anno domini 1047, præfuit annis septē, obiit anno 1054. Annaliū scriptores uulgo infamem eū uocant, causam tamen ubiq; prætereunt.

4. ADALBERO comes Pogensis, Bauarus, Conradi secundi Imperatoris è sorore nepos. Eligitur in Episcopum Babenbergensem Oetingi in Bauaris, in ipso Natali domini: anno 1054. Præfuit prudenter & fideliter sex annis et aliquot mensibus, obiit anno 1060.

See

Sepeliuntur omnes Babenbergæ in summa Basilica.

5. GVNTHERVS uir eloquentissimus ac multarum linguarum cognitione illustris: eligitur anno gratiæ 1060. Præfuit sex annis utilissime. Profectus est anno domini 1064 cum Sigefrido Archiepiscopo Moguntino & multis alijs Germaniæ Ecclesiasticis & secularibus principibus ad terram sanctam, ubi contra grassatores quosdam fortiter ac magnanimiter dimicauit. Inde domum rediturus cum in Charinthia uenisset, ibi morbo correptus aliquamdiu decubuit, & tandem etiam occubuit anno 1066. Reuehitur Babenbergam & honorifice ibi depositus terræ parenti redditur.

6. HERMANNVS alijs Ricimannus, Sigefridi Archiepiscopi Moguntini prius Vicetenens, consecratur Episcopatum Bambergensem anno domini 1066 præfuit annis ferè decem. Exauthoratur anno domini 1075, et excommunicatur à Gregorio septimo, propterea quod non intrasset in ouile hoc Dominicum per ostium legitime uocationis, sed per clandestinos cuniculos Simoniacæ prauitatis. Erexit is ac liberalissime donauit S. Iacobi Ecclesiam collegiatam in suburbio sitam. Ingressus est monasterium Schwartzachianum Franciæ orientalis, in quo cum naturæ tandem debitum exoluisset, honorifice sepultus, ac terræ parenti redditus est, in sacello D. Benedicti.

7. RVPERTVS uel Robertus, præpositus Goslariensis in Saxonibus, et Henrici Regis intimus consiliarius, designatur Episcopus anno 1076. Præfuit fideliter

CATALOGVS EPISCOP.

Et optime annis uiginti sex. Obijt undecima Iulij, Anno Christi 1101. Sub huius gubernatione conflagrauit prima Cathedralis Basilica Babenbergensis in ipsa Vigilia dominicæ resurrectionis, anno à nato Christo, Millesimo octuagesimo secundo: quæ à sequentibus Episcopis magnificentius est et pulchrius erecta quàm unquam fuisset antea.

8. S. OTHO Bauarus, Bertholdi comitis Andecensis, ac dominæ Sophiæ ducissæ in Amberana ualle filius, natus anno domini 1069. Henrici quarti Cancellarius, Henrici V sacellanus: eligitur et confirmatur in octauum antistitem Babenbergensem, anno gratiæ 1102 anno ætatis suæ tricesimo tertio. Consecratur à Paschali secundo P. M. Anagninæ in festo Penthecostes, ad quæ legatus cum alijs Germaniæ Archiepiscopis et Episcopis missus erat ab Imperatore Henrico quarto, pro impetranda Henrici V coronatione. Præsuit pie, prudenter et utilissime annis triginta septem: appellabatur propter singularem modestiæ ac humanitatis laudem cognomento humilis. Conuertit ut uerus Episcopus fideliter concionando et docendo ad Christi noticiam ac professionem Pomeranos anno domini 1144. Inde hodie adhuc Pomeranorum Apostolus dici solet. Redijt ex Pomerania Babenbergam, anno domini 1145 in Vigilia Resurrectionis Dominicæ. Fundator ac instaurator multorum cœnobiorum, Prisenningensis supra

pra Ra'isbonam ad Navi ac Danubij cōfluentes siti,
 quod condidit anno domini 1109. MICHELFEL-
 densis quod construxit anno domini 1119 prope Auer-
 bacense oppidum, sex ab urbe miliaribus. FONTI-
 VM item salutarium cœnobij amplissimi anno domi-
 ni 1132. BANTENSIS ad Mœnum inter oppida Li-
 chtenfelsum & Staphelsteinium siti, quod collapsum
 anno domini 1127 denuo instauravit. MONTIS item
 monachorum quod in honorem S. Michaelis olim ab
 Imperatore S. Henrico inchoatum & liberalissime do-
 natum, iam uero monachorum negligentia & incuria
 ruinosum non solum reaedificauit, firmavit, ac magnifi-
 centissime illustravit, anno domini 1117: sed & in eo
 habitavit. Obijt anno ætatis suæ septingentesimo: an-
 no uero à Natali domini 1139. Sepelitur in monte mona-
 chorum ante aram maximã chori honorifice. Intestina
 in sacello D. Virginis, sub ara S. Catharinæ terræ
 sunt reddita. Leuatus est de tumba & in honorificũ
 Mausolæum depositus, in Diuorumq; numerum relas-
 tus, cum Clementis Pont. Max. consensu, anno 1139. ¶

9. EGILBERTVS successit Episcopo Othoni
 anno 1140. Præfuit sex annis, Sub eo Canonizatus est
 S. Henricus, fundator Babenbergensis, anno domini
 1145. Decessit Episcopus anno sequente.

10. EBERHARDVS dux Bauariæ eligitur an-
 no 1145. Sedit ad Episcopatus clauum annis 26, obiit
 decima septima Iulij anno 1171.

HER

CATALOGVS EPISCOP.

11. HERMANNVS Marchio Misnensis, *Conradi filius. eligitur anno 1171. Præfuit quinque annis, obiit 12. Iunii, anno domini 1177. Sepelitur in monialium cœnobio ad S. Theodoram à domina Gertrude Palatinissa huius Episcopi sorore fundato, ac liberalissime dotato. Hunc Episcopum alij Marquardum uocant, & Abbatem Fuldensem prius fuisse scribunt.*

12. POTHO alijs P OPPO, cognomento largus dux Meronie & comes de Andechs, eligitur anno 1177. Præfuit annis 15, obiit anno domini 1192 secunda Maij. Sub eius gubernatione Otho Episcopus octauus Canonisatus, & in Sanctorum numerum re-latus est, anno domini 1179.

13. THIMO successit Popponi anno gratiæ 1192, præfuit decem annis, obiit Decima sexta Octobrium anni à nato Christo 1102, cum præcedente anno Canonisata esset S. Chunigundis à Papa Innocentio.

14. CONRADVS eligitur in Episcopum, anno domini 1102, obiit statim sequenti die, post electionem.

15. ECKENBERTVS. alijs Erymbertus, Stephani Hungarorum regis frater: filius Bertholdi Meronie ducis, & domine Agnetis, quæ filia fuit Dedonis comitis in Rochlitz, & Marchionis Misniæ: eligitur in antistitem Bambergensem anno salutis 1103. Præfuit laudabiliter annis triginta duobus. Gessit bellum anno domini 1132, contra Bernhardum Charintiæ ducem: cuius cum ditionem ferro & igne hostiliter & miserè
rime

rime deuaſtaret, captus à ducis ministerialibus per totum tempus quadrageſimale detentus, & poſtea certis pacis conditionibus, iterum dimiſſus eſt. Obijt anno domini 1235, quinta Iunij. Sub huius Episcopi gubernatione, trucidatus eſt Aldenburgi in Episcopali caſtro Babenbergensi ab Othone de Wittelsbach nouo Bauarorum duce, optimus Imperator Philippus Friderici Barbaroffæ filius, anno domini 1108: De qua crudelitate extat tale Diſtychon.

Anni milleni, bis quatuor atq; ducenti

Extant, quando pius Rex occidit enſe Philippus.

Rationem huius cedis allegant hanc, Dediſſe Philippum fidem filie Othonis Wittelsbacensis, ſed eam poſtea fregiſſe, alia matrimonij legibus ſibi coniuncta.

16. POPPO Meroniae dux eligitur anno gratiæ 1235, præſuit annis ſeptem. Exauthoratur anno 1242 ab Imp. Friderico II Siciliae & Hieroſolymarum Rege.

17. HENRICVS de Catalonia Imperatorius Notarius, conſtituitur à Rom. Pont. Bambergensis Eccleſiæ antiſtes anno Domini 1242. Præſuit quindecim annis Obijt decima ſeptima Decembrium anni à nato Chriſto 1257 in Charintia, ſepelitur ibi in Wolſſsbergo Franciſcanorum celebri cœnobio.

18. LEOPOLDVS comes à Leyningen eligitur anno Domini 1257. Sedit 18 annis. Obijt decima ſeptima Maij, anno Chriſti 1285.

19. ARNO

CATALOGVS EPISCOP.

19. ARNOLDVS comes à Solms, eligitur anno Christi 1285, præsidet annis decem, Obijt decima nona Iulij, anni à nato Christo 1295.

20. LEOPOLDVS comes à Grundlach, eligitur anno 1295: præfuit nouem annis. Desijt esse inter mortales uicesima secunda Augusti, anno domini 1304.

21. VVVLFRINGVS constituitur in Episcopum anno domini 1305: nobilis Baro à Stubenberg, monachus Dominicafter. Præfuit quatuordecim annis. Sub eius gubernatione cœpit monialium cœnobium Babenbergense ad Dominicum sepulchrũ ordinis D. Domini. Valedixit huic mortali uitæ & hominum in terris ambulantium consuetudini, anno 1319. Martij 14.

22. IOANNES eligitur Canonice in successorem Wulfingi, præsidet duobus saltem annis, euocatur ex hac ad aliam meliorem uitam, anno domini 1321.

23. HENRICVS eligitur anno 1322 ex Dominicaastro monacho & decretorum eximio doctore in Episcopum Bambergensem. Præfuit octo annis, obijt anno 1329, decima quarta Aprilis.

24. VVERNTHO pincerna à Richenegk, eligitur anno domini 1329. Præsidet annis quatuor, obijt in ipsis Calendis Aprilibus, anni à nato Christo 1333.

25. LEOPOLDVS nobilis heros ab Egloffstein, designatur Episcopus Babenbergensis, anno domini 1333. Præfuit annis septem, obijt 10 Iulij, anno 1341. Sub hoc antistite inchoatum & fundatum est, Bambergæ
anno

anno domini 1348. Coenobium monialiũ ad S. Claram
ab honestissima innocentissimaq; uita puella Cathari
na à Zollern: eius gentis quam à Ticione uulgo uo-
cant. Hec prima eius loci Abbatissa, sancta habetur.

26. FRIDERICVS comes de Alta flamma, uulgo
Hohenlohe eligitur anno domini 1342, praesuit 8 annis
& aliquot mensibus. Obijt uicesima prima Decem-
brium, anno à nato Salvatore 1351. Habuit germanum
fratrem Albertum eodem tempore Episcopum Her-
bipolensem.

27. LVDOVICVS nobilis Regulus à Bebenburg
doctor pontificiarum legum, eligitur in Episcopum
Babenbergensem, anno domini 1351. Praesuit 10 annis,
obijt anno 1363.

28 FRIDERICVS Baro à Truchedingen, eligi-
tur anno 1363, praesuit tribus tantum annis. Decessit
19 Maij, anno redempti orbis 1366.

29. LVDOVICVS Marchio Misnensis & Land-
grauus Thuringiae, Friderici Seueri Landgrauij filius
ex Domina Mechtilde Imperatoris Ludouici Bauari
filia natus: Canonice & legitime eligitur unanimi to-
tius summi Canoniorum senatus consensu, anno Do-
mini 1366. Praesuit fideliter & laudabiliter annis septem
Constituitur anno Christi 1374 à Pontifice Maximo
Gregorio undecimo, nõ solum sine consensu, sed etiam
contra uoluntatem & suffragia summi Canoniorum
senatus Moguntini, Archiepiscopus Moguntinus

CATALOGVS EPISCOP.

aduersus Canonice electum, Adolphum Anaxouid-
num. Sed non consequutus est gubernaculū, & posses-
sionem tantæ dignitatis ac prouinciæ, etsi auxilijs Im-
peratoris Caroli quarti nihil non tentarit. Interim ad
Archiepiscopatus Magdenburgensis, & Ecclesiæ Hal-
berstatensis gubernationem postulatus, à Rom. Pont.
confirmatur. Præfuit utriq; Ecclesiæ per annum sal-
tem unum. Obijt anno Domini 1376 in Kalbensi oppi-
do Archiepiscopatus Magdenburgensis ad confluen-
tes Sala & Albis maximorum omnium sito. Varia ue-
ro narrantur de ipsius obitu: quidam nuptijs interfuis-
se dicunt, & in Curia saltantem decidisse cum puella
de loco sublimi per gradus, & eo casu post pauculos
dies è uita emigrasse. Alij incendio perijsse affirmant.
Sepelitur in Archiepiscopalis Palatij sacello, quod
S. Gangolpho dedicatum, Intestinorum sacellum uul-
go uocant, eò quod ibi plerumq; Archiepiscoporum
intestina sepeliri & condi soleant.

30. LAMBERTVS nobilis à Borne, Alsata: & Wil-
helmi equitis aurati filius, eximie doctus. Factus est
ex Monacho Neowileriano Abbas Gengenbacensis,
ex Abbate Cancellarius aulæ Imperialis Carolinæ: cõ-
sequutus est auxilijs Caroli III, cui longe erat charissi-
mus, quicquid uoluit. Primum impetrauit Episcopas-
tum Brixientem, cui cum paucis annis præfuisset, &
Ecclesiæ Spirensis Episcopus Gerardus anno 1363 hu-
manis rebus exemptus esset. impetrauit ei Carolus III

Imp.

Imp. à P. M. Urbano V. Spirensis etiam Episcopatus gubernaculum, contra Spirensis cleri suffragia. Præfuit Spiræ 9 annis laudabiliter, cuius Ecclesiæ omnium priuilegiorum confirmationem obtinuit apud Imp. Carolum III. Accidit postea ut anno 1371 uacaret Argentinensis Episcopatus resignante eam gubernationem Episcopo Ioanne comite Lutzelburgio: ibi et hunc Episcopatum consequutus est per Carolum III. Resnunciens itaq; Spirensi gubernationem, Argentinā concessit anno 1372. Sed nec ibi diu mansit, cum eius loci clero se nō adeo gratū esse intelligeret: nam animaduertens anno 1374 euacuatam esse Babenbergensis etiā Cathedræ sedem per resignationem Episcopi Ludouici eam quoq; ambiuit, et cum Caroli III tum pontificis patrocinio adiutus facillime obtinuit, Valedicens igitur et Argentinensi Ecclesiæ, Bambergam se contulit, ubi cum laudabiliter et summa fide et uirtute præfuisset annis 13, resignata Bambergensi etiam sede, anno Domini 1398 in Gegenbacense cœnobium Alsatiæ remigravit: ubi reliquum uitæ absoluit, et naturæ debitum persoluens honorifica sepultura donatus est. Iuuit Gerhardum Herbipolensem antistitē, et comitem Schwarzenburgensem ðwinsheymium obsidione cingentem.

31. ALBERTVS comes à ðwerthcym, Ostrofrancus: eligitur anno Domini 1399, præfuit uiginti duobus annis. Obijt in Charintia anno Domini 1421.

32. FRIDERICVS nobilis heros ab Auffseß,

ii : Ostro

CATALOGVS EPISCOP.

Ostrofrancus: eligitur in Episcopum Bambergensem, anno Domini 1411, praesuit prudenter ac utilissime annis nouendecim. Decessit ex hac lachrymarum ualle in Charintia, decima quinta Februarij, anno Christi 1440. Habuit sororem Gertrudin de Auffseß eodem tempore Abbatissam monasterij ad S. Theodoram: quæ obiit anno Domini 1459.

33. ANTONIVS nobilis de Rotenhan, successit Friderico legitime electus anno 1440. Praesuit annis nouendecim. Emigravit ex hac mortali uita anno Domini Incarnationis 1459.

34. GEORGIVS comes à Schaumburg, designatur Episcopus à toto senatu Capitularium unanimiter consentiente anno Domini 1459. Praesuit annis sedecim. Obijt quarta Februarij, anno Domini Incarnationis 1475.

35. PHILIPPVS illustris ac generosus comes ab Hennenberg, eligitur in Episcopum Babenbergensem anno Christianae salutis 1475. Praesuit summa cum laude & uirtute annis duodecim, obiit uicesima sexta Februarij, anno Domini 1487, sepelitur in Cathedrali Basilica Bambergensi cum tali Epitaphio: quod mihi Sebastianus Glaserus Poëta insignis Hennenbergensium Principum Secretarius communicauit.

Praesulis eximij lapis hic tegit ossa Philippi,
Quem Bamberga suo luxit ut orba patre:

Prus

BABENBERGENSIVM.

Prudens & iustus : constans fuit atq; seuerus
Hennbergæ ex comitum stirpe creatus erat.

Conspicuas struxit radiantes montibus arces
Iudæos turpes expulit urbe procul.

Qui coluit uiuus semper te uirgo Maria
Hunc tua suscipiant numina sancta precor.

36. HENRICVS Gros à Droghaw, nobilis Re-
gulus in Ostrofrancis, eligitur in Episcopum Babenz-
bergensem anno domini 1487. Præfuit quatuordecim
annis, obiit uicesima septima Martij, Anno Incarna-
tionis dominicæ 1501.

37. VITVS Dapifer à Pommersfelden, designa-
tur Episcopus & gubernator Ecclesiæ Bambergensis
anno domini 1501, præfuit duobus annis. Valedixit huic
uitæ septima Septembrium, anni 1503.

38. GEORGIVS Marsallus ab Ebmüt, eligi-
tur anno domini 1503. Sedit ad clauum Episcopatus
duobus saltem annis, obiit anno domini 1505, ultima
Ianuarij.

39. GEORGIVS pincerna à Lymburg semper
liber: successit Georgio Marsallo legitime electus an-
no domini Millesimo quingentesimo quinto. Præfuit
annis septendecim. Interfuit Anno Incarnati filij
Dei, 1518 Comitij Augustanis à Diuo Maximis-
liano habitis: obiit ultima Maij, anni à nato Chris-
sto Dei filio 1512.

40. VVIGANDVS nobilis heros à Redowitz,

I i ij in

CATALO. EPISCO. BABEN.

in Ostro francis, qui in ipso iuuenilium suorum annorum flore Religionis ergò, ad terram sanctam peregrinatus:

Multorum mores, multorum uidit & urbes:

Eligitur unanimi consensu totius summi Canonico-
rum senatus, in antistitem ac gubernatorem Bamber-
gensem, anno domini 1522. Obsidetur anno domini 1525
in incomparabili illa Rusticorum Germaniæ seditione
à suis: Sed Dei opt. max. beneficio ac Sueuici fœ-
deris robore ac fortitudine magnanimiter defenditur
ac liberatur. Est princeps mitis, clemens, benignus, ac
pacis studiosissimus: suis omnibus charus. Interfuit om-
nibus ferè Comitijs, à Diuo Carolo V. Imperatore ac
Ferdinando Rege, hinc inde per Germanias celebratis.
Congregauit Diocæstianam synodum anno 1548. re-
formandi sui cleri ergò. Præst adhuc fideliter ac foelis-
citer hoc anno domini 1549.

Det tibi perpetuos cœlestis Iupiter annos

Præsul olympiaco digne sodalio.

O patrij ðwigande soli clarissima fama

Nobilis ô gentis gloria lausq; tuæ

Te nusquam non Angelici pia concio cœtus

Protegat, illustret, contucatur, amet.

BRVSCHIVS

F I N I S .

Noribergæ apud Io. Montan. & Vhricũ Neuberum.